

Brev C - Fra Collett til Aimee Thaulow-A-1150-Gc-L0002-0003

Dette brevet har vært vanskelig å tidfeste, men Collett nevner i brevet at hun synes det er trist at Eidsvold prestegård, hvor hun vokste opp, er brent ned. Det vet vi skjedde i 1877, så brevet må være skrevet etter dette.

/ 1 /

St. Olaf Bad den 16de Juli

Kjere Frøken Aimée!

Da jeg senere end påtænkt ankom hertil, blev jeg meget overrasket ved at høre, at det betegnede Værelse stod og ventede på mig, noget jeg såmeget mindre kunde drømt om, som De udtrykkelig skrev mig, at dette ikke var at få, men at der nok, når jeg kom, skulde gjøres Udvei til et Andet. Denne Forklaring, samtidig med den forfærdelig lange Fortegnelse på Badegjæster, der vare ankomne, eller ventedes, gjorde mig længe vaklende i

/ 2 /

min Beslutning, og jeg tænkte lidt på et roligere, mindre besøgt Søbad, da Søen, som jeg desværre i et Par År har måttet undvære, altid styrker mig mest, og det var kun fordi min Læge, Skjelderup, på Grund af mit nuværende Befindende, og en vis hemmelig Forkjerlighed for Stedet som jeg ikke kunde betvinge, at det dog tilsidst blev Modum. Medens jeg var mest uvis læste jeg¹

i Bladene at Doct.(?) Thaulow med to Døttre var kommet til Byen, jeg ilede ned i Hotellet, men hørte til min Skuffelse at de strax var reist videre. Jeg vilde forhørt mig nærmere om Forholdene.

Jeg lider nemlig af en høi Grad af Mathed, som jeg vel har pådraget mig ved et Vinterophold her hjemme, der aldrig bekommer mig rigtig godt, da jeg bevæger mig alt for lidt udenfor Huset, medens Hjerne og Øine bestandig bruges, det vil sige anstreges; denne bestandige Indesidden har afsat sig til en Lemsterhed og Tunghed i Lemmerne som jeg aldrig har kjendt før, hvortil endnu kommer et forstuvet Knæ, som jeg pådrog mig ved

¹ Fra * til * er skrevet loddrett på venstre side av arket

/ 3 /

at falde i Vinter på Isholken.

Alt dette gjør, at jeg ikke som sædvanlig kan tumle mig meget ude, men må lægge mere end sædvanlig Vægt på hvor og hvorledes jeg bor, jeg er i dette Stykke en Smule Snegle, der altid må bære mit Hus på Ryggen og muligt indrette det efter mit Sind, skal jeg finde nogen Ro derinde og Forandringen, den idelige Forandring, der nu engang er bleven mit Livs Skjebne, ikke såre mig formeget.

Glad blev jeg derfor i mit gamle Værelse, som jeg dog kun beholdt i 2 Dage for derefter at ombytte det med et lignende situeret, der blev ledigt i "Villa Sana", hvorved jeg har vundet den uskatterlige Fordel: ikke at stige Trapper - medens jeg tillige har den Hygge, at bo på samme Veranda med mine to så godt som eneste Bekjendte,

/ 4 /

her ved Badet, Fru Agnes Kjerulf og Ida Wedel.

Ved godhedsfuldt at imødekomme nogle små Bekvemmelighedspunkter, et større Bord, hvor jeg kan brede mine Sager ud - etc. har jeg det nu så godt som man ønske sig det inde, og udenfor, på den brede prægtige Veranda har man jo al Naturens Herlighed for sig til hviken Side man blikker. Her sidder undertiden mine to Veninder og priser sammen med mig både den, og den Mand der havde Evne, Villie og - Midler til at benytte denne herlige Natur således, til såmanges, ja hele Slægters, Helsebod og Glæde. Midler kunde mange have, Evner og Villie, nogle Færre, men først når dette forenes i en virksom, energisk Sjel få vi noget, her i vort Land idetmindste, enestående, som Modum Bad. Dette Indtryk har

/ 5 /

jeg altid fået af Modum og ikke mindst i År hvor der er kommet nye Forskjønelser og Forbedringer til. En særlig Luxus, som jeg nok tror ikke noget Bad i Verden skal opvise noget lignende af, er de Træskjærerornamenter der ere anbragt over alt. Jeg var i Eidsvold, mit deilige engang så beundrede Eidsvold. Her arbeide Spekulanter der forpagter Eiendommene og Jernbane og Dampskibstrafiken samtidig på at ødelægge al Skjønhed, der rodes op og hugges ned, fæle Skur og Barakker reises på de deiligste Punkter, og det stakkels Bad er værst faren derved,

der ligger midt i den værste Forstyrrelse. Det er sørgeligt at komme derop. Den gamle Præstegård nedbrændt og Haven taget til Kirkegård! Da er det noget andet at komme hid, priset være min Fætter

/ 6 /

Heinrich fra Apenrade! ² Han har vist at der kan skabes noget Stort, og at store Omvæltninger kan foretages uden at skade Skjønheden, og at "arbejde i dens Tjeneste" er ikke et tomt Ord.

Opholdet herhjemme har dennegang kun været et Slags Nødvendighedsskridt, for at få ordnet mine Sager (skriftlige Efterladenskaber) inden jeg ak, hjertelig træt deraf, lægger det bort, og for Allvor kan søge mig et roligt Hvilested ude. Når jeg nu vender tilbage - hvis det nogensinde sker - må stå i Guds Hånd!.. Disse tvungne Hjemreiser diceret af Nødvendigheden når jeg fandt mig mest rolig og tilfreds et Steds, må nu ophøre, jeg har hverken Kræfter eller Midler mere dertil.

Og dermed siger jeg Dem hjerteligst Farvel kjere Aimée. Måske De vender tilbage inden min Afreise, det skulde meget glæde

Deres Camilla Collett

[Transkribert av Torjus Moland]

² Aabenraa i Sønderjylland